

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜனாநஸம்பந்தகுருப்யோநம:

சிவ பூஜா திகா ர வினா விடை.

இஃது

ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளுக்கு
பரார்த்த சிவபூஜாதிகாரம் உண்டா இல்லையா என்னும்
சங்கைக்கு உத்தரமாக

தூத்துக்குடி:

சைவசித்தாந்த சபையாரால்
வெளியிடப்பட்டது.

தூ த் து க் கு டி :

சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலைந்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காப்பி 1,000.]

ப 6.

218
சிவபூஜா திகா
வினாவிடை.

சிவபூஜாதிகாரவினாவிடை.

க—சிவபூசை என்பது என்னை?

மனவாக்குக்கு எட்டாத பரமசிவத்தை அவைகளுக்கு எட்டியதாக ஒன்றில் பாவித்துப் பூசித்தல்.

உ—அச்சிவபூசை எத்தனைவகைப்படும்?

ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தமென இருவகைப்படும்.

க—ஆன்மார்த்த பூசையென்பது என்னை?

அது பக்குவமுள்ள சீடன் ஆசாரியராற் பாணலிங்கமுதலியவற்றிற் சிவபெருமானை விதிப்படி ஆவாகனஞ்செய்து கொடுக்கப்பெற்றுப் பூசிப்பது. அது பூசிப்பவனுக்கு மாத்திரம் பலனைக்கொடுப்பதனால் ஆன்மார்த்தமெனப்படும்.

ச—பரார்த்த பூசையென்பது என்னை?

சுயமாக உற்பவித்ததும், கணங்களால் ஸ்தாபித்ததும், தேவர்களால் ஸ்தாபித்ததும், ரிஷிகளால் ஸ்தாபித்ததும், மானுடரால் ஸ்தாபித்ததுமாகிய சுயம்பு, காணம், தைவிகம், ஆரிடம், மானுடம் என்னும் சிவலிங்கங்களை அரசருக்கும், தேயத்தார்க்கும் போகமோகூஷங்களுண்டாதற்பொருட்டுப் பூசிப்பது, (அது பிறர்பொருட்டுப் பூசிப்பதனைப் பரார்த்தமெனப்படும்.)

ரு—ஆன்மார்த்த பூசைசெய்யும் அதிகாரமுடையவர் யாவர்?

ஆசாரியர்களும் அவர்களாற் பெற்றுக்கொண்ட சீடர்களும்.

சு—பரார்த்த பூசை செய்யும் அதிகாரமுடையவர் யாவர்?

பிரதம மகா சிருஷ்டியில் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஈசானமுதலிய ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றி அவராலே தீகைசெய்யப்பெற்ற காஷிபர்முதலிய ஐந்து ரிஷிகளுடைய கோத்திரத்திலேபிறந்த சிவத் விஜர்களுள்ளுஞ் சமயதீகை, விசேடதீகை, நிருவாணதீகை, ஆசாரியபிஷேகமென்னு நான்கு சமஸ்காரங்களும் பெற்ற ஆதிசைவப் பிராமணர்களே.

எ—பிரமதேவர் முகத்திலுற்பவித்த பிராமணர்கள் மேற்கூறிய சைவ சமஸ்காரம் பெற்றேனும் பெருதேனும் பூசித்தல் கூடுமா?

கூடாது; கூடாது; ஒருக்காலுங்கூடாது.

அ—ஆதிசைவப்பிராமணர்கள்தாம் பூசிக்கலாமென்பதற்கும், ஏனைய பிராமணர்கள் பூசிக்கக் கூடாதென்பதற்கும் பிரமாண மென்னை?

அனேகபிரமாணங்களுள்; அவற்றுள் ஈண்டுவிருமாற்று.

பூர்வகாமிகே சிவார்ச்சநாவிதிப்படலே.

பரார்த்தயஜனங்கார்யம்சிவவிப்ரேணநித்யசு:

தார்மிகு:கத்யதேநித்யமாதிசைவோத்விஜோத்தம: [நம்

அன்யேஷாம்ஸ்வார்த்தமேவம்ஸ்யாத்குர்யுச்சேத்கர்த்ருநாச

(இ-ள்.) ஆதிசைவப்பிராமணர்களே எப்பொழுதும் பரார்த்தபூசை செய்யவேண்டியது. ஏனெனில் அவர்கள் பிராமணசிரேஷ்டரென்றும், தார்மிகர்களென்றுஞ் சொல்லப்படுவார். மகாசைவர்முதலியோர் ஆன்மார்த்தபூசையே செய்யத்தக்கது. தனக்குரிய ஆன்மார்த்தபூசையை யன்றிப் பரார்த்தபூசையுஞ் செய்வாராயின் செய்தவர் நாசத்தையடைவர்.

சிவஸ்ருஷ்டிம்விநாயேதுஜாயந்தேப்ரம்மனோமுகாத்

தேஸாமான்யாதேசாந்துபரார்த்தேஜ்யாதிகாரிநா

யதிமோஹேனகுர்வீரன்ராஜ்ஞோராஷ்டருஸ்யநாசனம்

(இ-ள்.) சிவசிருட்டியினராகிய ஆதிசைவப் பிராமணர்களன்றி எவர் பிரமாமுகத்துப்பிறந்தவர் அவர் சாமானியர்; அந்தச் சாமானியராகிய மகாசைவர்மோகத்தாலே பரார்த்தபூசை செய்வாராயின் அது அரசனுக்கும், நாட்டுக்கும் அழிவையுண்டாக்கும்.

சிவதீக்ஷாபிஷித்தஸ்யசிவவிப்ரஸ்யதீமத:

சிவாஜ்ஞாவசதஸ்தஸ்யபரார்த்தேஜ்யாநதோஷதா

(இ-ள்.) சிவதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம்பெற்ற சிவப்பிராமணர்களுக்குப் பரார்த்தபூசையெய்யும்படி சிவபெருமான் விதித்திருத்தலினால் பரார்த்தபூசைமுதலிய கிருத்தியங்கள் செய்தலினால் அவருக்குத் தோஷமில்லை.

உத்தரகாமிகே ஆசார்யலக்ஷணாபிஷேஷ-உபடலே.

ஆதிசைவகுலேஜாதச்ரேஷ்டஸ்யர்த்ஸ்தாபநாதிஷு-

விப்ராதயச்சசூர்வாந்நாபியோக்யாஸ்ஸ்வகம்மணி

(இ-ள்.) ஆதிசைவமரபினராகிய சிவப்பிராமணர்கள் பிரதிட்டைமுதலிய சர்வக்கிரியைகளுக்கும் அதிகாரிகள். பிராமணர்முதலிய மற்றைய நாலவருணத்தர்களும் ஆன்மார்த்தத்துக்குமாத்திரம் அதிகாரிகள்.

தீக்ஷாயாம்சர்வமர்த்யாநாம்ப்ரதிஷ்டாயாமதோத்ஸவோ
ஸ்நபநேப்ரோக்ஷணேந்யத்ரபிராயச்சித்தாபிஷேசனே
வ்யாக்யாநாதௌச்சஸ்த்தஸ்யாத்ஸ்வார்த்தேவாதபரார்த்தகே
சர்வதேவார்ச்சனேவிப்ரஸ்த்வாதிசைவோகுருத்தமஃ

(இ-ள்.) ஆதிசைவராகிய குரு உத்தமரே தீக்ஷை, பிரதிட்டை,
உற்சபம், ஸ்நபநம், புரோக்ஷணம், பிராயச்சித்தம், அபிஷேகம், சை
வாகமபோதனை, ஆன்மார்த்தமாகவும் பரார்த்தமாகவுஞ்சமஸ்ததேவதை
களையும் பூசித்தல்முதலிய சகலகிரியைகளுக்கும் அதிகாரியாவார்.

விசிஸ்டேவித்யமானேதுஹம்ரதந்யேநகாரிதே
தேநராஜ்ஞோபவேத்தோஷோராஷ்ட்ரஸ்யாபிபயம்பவேத்
கர்த்ருஃகாரயிதுச்சாபிக்ராமஸ்யாபிசதோஷக்ருத்

(இ-ள்.) சிரேஷ்டராகிய சிவப்பிராமணரைநீக்கி மகாசைவரைக்
கொண்டு பிடிவாதத்தினாலே கிருத்தியங்கள் செய்வித்தால் அந்நாட்டா
சனுக்குப் பெருந் தோஷமுண்டாகும்; அந்தத்தேசத்துக்குப் பயமுண்
டாகும், செய்வித்தவனுக்கும் செய்தவனுக்கும் அந்தக்கிராமத்துக்கும்
பெருத்த கேடுண்டாகும். (அந்யத்ரச.)

முக்யத்வாதிஹசைவஸ்யமுக்யமகாத்ம்யதோபிச
அதிகாரோஸ்திஸர்வக்த்ரநாந்யேஷாம்சிவதர்சனே

(இ-ள்.) ஆதிசைவனுக்கு முதன்மையிருத்தலானும் சிவமுகப்பெ
ருமையானும் சிவசாத்திரத்திலேயுள்ள சகலகாரியங்களிலும் அதிகார
முண்டு. மகாசைவர்முதலிய பிறருக்கு அதிகாரமில்லை.

தஸ்மாத்பரார்த்தமாத்மார்த்தம்ஸ்தாபநம்யஜநந்ததா
சிவவிப்ரேணகர்த்தவௌயமந்யேஷாம்ஸ்வார்த்தமேவச

(இ-ள்.) ஆதலால் பரார்த்தமும் ஆன்மார்த்தமுமாகிய தாபனமும்
பூசையும் சிவப்பிராமணரற் செய்யப்படுவது. மகாசைவர்முதலிய மற்ற
றையோருக்கு ஆன்மார்த்தமே உரியது.

பரார்த்தமபிகுர்யாச்சேல்லோபேநந்ருபதேஸ்ததா
தத்ராஷ்ட்ரஸ்யவிநாசஸ்ஸ்யாதசிரேணநஸம்சயஃ

(இ-ள்.) அவர் அப்படியே பொருளாசையாலே பரார்த்தமுஞ்செ

ய்வாராயின் அந்தநாட்டிற்கும் அரசனுக்கும் சீக்கிரத்தில் நாசமுண்டாம்; ஐயமில்லை.

பூர்வகாரணே ஆசார்யலக்ஷணபடலே.

ப்ரதமோனாதிசைவஸ்துஸசைவஸ்த்துஸதாசிவஃ

ஆதிசைவோத்வீதியஸ்துசிவச்சைவஸ்துஸதே

(இ-ள்.) முதலாவது அநாதிசைவர்; அவர் சதாசிவமூர்த்தி. இரண்டாவது ஆதிசைவர்; அவர் சிவப்பிராமணர்மென்று சொல்லப்படுவர்.

ஆதௌஸதாசிவேநைவதீக்ஷிதாஸ்த்வாதிசைவகாஃ

குலேஷ்வேதேஷுஸம்ஜாதாஸ்தாபநாதிக்ரியார்ஹகாஃ

(இ-ள்.) ஆதிசைவராவார், அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியால் முதலிற்றீகைசெய்யப் பெற்றவர். அவரது குலத்திற்பிறந்து தீகைசெய்யப்பெற்றவரே பிரதிட்டைமுதலிய சகலகிரியைக்கும்மேயோக்கியர்

ஆதிசைவாஸ்ரிதகஃப்ரோக்தோ மஹாசைவானுசைவகஃ

ஆத்மார்த்தயஜனம்குர்யாந் நகுர்யாத் துபரார்த்தகம்

(இ-ள்) ஆதிசைவரையாசரித்தவர்கள் மகாசைவர், அனுசைவர், அவாந்திர சைவரென்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்கள் ஆன்மார்த்தபூசையைச்செய்யலாமேயல்லது பரார்த்தபூசைசெய்தல் கூடாது.

ஆதிசைவேனகர்த்தவ்யமா த்மார்த்தஞ்சபரார்த்தகம்

ஸ்தாபனம்யஜனஞ்சைவ ஆதிசைவார்ஹகம்விதுஃ

க்ருதஞ்சேதந்யதாதத்து அபிசாராயசைவஹி

(இ-ள்.) ஆதிசைவர்கள் ஆன்மார்த்த பரார்த்தமாகிய இருவகைப் பூசைகளுஞ் செய்யலாம். பரார்த்தப் பிரதிஷ்டை பூசைமுதலிய கிரியைகள் ஆதிசைவருக்கே சிறப்பாகவுடையது. இக்கிரியைகளை மகாசைவர் முதலியோர் செய்தல்கூடாது. அவர் அக்கிரியைகளைச் செய்வாராயின் அதுகுலைப்பொருட்டேயாகும்.

ஸந்தாநாகமே.

ஆதிசைவேநகர்த்தவ்யம் ப்ரதிஷ்டாத்யற்சநாந்தகம்

அநயதாகாரயேத்யஸ்து அபிசாராயசைவஹி

(இ-ள்) பிரதிட்டைமுதல் அர்ச்சுனந்தகமாகிய சருவக்கிரியைகளும் ஆதிசைவராலேயே செய்யத்தக்கது. அவரைக்கொண்டன்றி வேறுவகையாகச் செய்வித்தால் அது கொலைப்பொருட்டேயாம்.

ஹாலாஸ்யமஹாத்மயே ஸப்தமாத்யாயே.

மஹாலிங்கஸ்யபூஜார்த்தம்சிவஸ்ருஷ்டாந்த்விஜோத்தமான்
கங்காதீரஸ்திதான் தீரான்ஸமாஹுபமஹீபதி:
ஸித்தாந்தத:காமிகாத்யைஸ்சமஹாலிங்கம்நிரந்தரம்
பூஜையந்த்விதிஸம்ப்ரார்த்யவிர்திந்தேப்ய:ப்ரதாயச
தை:பூர்வம்காரபாமாஸமகாவிபவவிஸ்தரை:

(இ-ள்.) பாண்டியராசனாவன் ஆலயங்கட்டி முடித்துத்தனது பட்டணத்தில் மகாசைவர்முதலிய பல சைவர்களிருக்கவும் அவர்களைக் கொண்டு பரார்த்த பூசைமுதலியவை செய்வித்தல் குற்றமென்றுணர்ந்து மகாலிங்கமூர்த்திக்குப் பூசைசெய்யும்பொருட்டுக் கங்கைக்கரையில் வசிக்கும் சிவசுருட்டியினரும் பிராமண சிரேட்டரும் பண்டிதர்களும்மாகிய ஆதிசைவரை வரவழைத்துத் திருவாலவாயின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் மகாலிங்கமாகிய சொக்கலிங்கமூர்த்திக்குக் காமிகம்முதலிய சைவாகமங்களில் விதித்தவிதிப்படி பூசைமுதலியவை செய்துவரல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்களுக்குச் சீவனத்துக்கு வேண்டிய திரவியங்களையும் கொடுத்து அவர்களைக்கொண்டு மகாலிங்கத்துக்குப் பூசை முதலியனவற்றைச் செய்வித்துவந்தான்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்த

காட்சியிற்பொலிந்தொளிர்கோயின்

மைவரைமிடற்றுமதுரைநாயகரை

மரபுளியருச்சனைபுரிவான்

பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும்

புண்ணியமுனிவரையாதி

சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து

தலத்தினிற்றுபனஞ்செய்தான்.

க—மேற்கூறிய பிரமாண வசனங்களின் முக்கியமாகிய தாற்பரிய மென்னை?

சிவாலயங்களிற் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற சிவலிங்கமுதலாகிய விக் கிரகங்களை மேற்கூறிய இலக்கணம் பொருந்திய சிவத்துவிஜராகிய ஆதி சைவப்பிராமணர்கள் தான்பூசிக்கலாமென்பதும், மற்ற்வ்வகைப் பிரா மணர்தனும் பூசித்தல் கூடாதென்பதும், அதவா பூசித்தால் பூசித்தவர் நாசத்தை யடைவதோடு உலகத்துக்கும், அரசனுக்கும் பெருங்கேடு சம் பவிக்குமென்பதும், அவர் தீண்டி அசுத்தப்படுத்திய சிவலிங்காகி விக்கிரகங்களையும், ஆலயங்களையுஞ் சிவத்துவிஜராகிய ஆதிசைவர்களாலே சிவாகமவிதிப்படி பிராயச்சித்தஞ்செய்து சுத்தப்படுத்தல் வேண்டுமென் பதுமேயாம்.

௨—மற்றைப் பிராமணர்கள் பூசித்தல் கூடாதாயினும், ஜகத்குரு வென வழங்கப் பெற்றுவரும் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் பூசித்தல் கூடாதா?

கூடாது கூடாது ஒருபோதுங்கூடாது.

௩—ஏன் கூடாது?

அவர்கள் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஜந்து திருமுகங்களினின்றுத் தோன்றிய பஞ்சரிஷி கோத்திரத்திலுற்பவித்தவர்களாகாமல் பிரமதேவர் முகத்திற்கோன்றிய பிராமண வம்மிசத்திலுற்பவித்தவர்களா யிருப்பத னாலென்க.

௪—அப்படியானால், இவ்வளவு சிரேஷ்டமுடைய ஆதி சைவப் பிராமணர்களை மற்றைப்பிராமணர்கள் தங்களினுந் தாழ்த்தவர்களாகச் சொல்வதற்குக்காரணமென்னை?

அவ்வாதிசைவர்களுக்குள்ள ஆதிச்சக்தைக் கெடுக்கவேண்டுமென்ற பொருளுமேயாம்.

௫—எதனால் மற்றைப்பிராமணர்களிலும் ஆதிசைவப்பிராமணர் உயர்ந்தவராவார்?

பிரமதேவரினுஞ் சதாசிவமூர்த்தி எப்படி உயர்ந்தவரோ அப்படியே பிரமதேவர் முகத்திலுற்பவித்த பிராமணரினுஞ் சதாசிவ மூர்த்தியின் முகத்திலுற்பவித்த ஆதிசைவப்பிராமணர் உயர்ந்தவராவார். அவருடைய மகிமையைச் சிவாகமங்கள், சிவபுராணங்கள், ஆதிசைவப்பிரபாவம் முதலிய அநேக நூல்களிற்காணலாம்.

௨௪—ஆதிசைவரென்னும் பெயர் எதனாலுண்டாகியது.

பிரதம மகா சிருஷ்டிகாலத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியின்றிருமுகத்தி லுற்பவித்து அவராலே தீகைஷ்செய்யப்பெற்ற காரணத்தாலேயாம்.

௨௫—அப்படியானால் சிவத்துவிஜரென்னும் ஆதிசைவப்பிரமணர்களுக்குச் சதாசிவமூர்த்தியே குருவென்றும், அவர்களே மற்றெல்லாவருணத்தாருக்குங் குருவென்றும்ல்லவா ஏற்படுகின்றது. அப்படியிருக்கவுஞ் ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளை ஜகத்குருவென்று வழங்குவதென்னே?

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளை ஜகத்குருவென்று சொல்வது உபசாரமாகுமேயன்றி உண்மையாகாது.

௨௬—எதனாலுண்மையாகாது?

ஜகத் என்னும் பதம், சருவலோகங்களை யுமூணர்த்தலாம் சருவ லோகங்களினுமுள்ள தேவர்முதலாகிய யாவருக்கும், யாவைக்குங் குருவாதல் வேண்டும் அங்ஙனமாகாமையால் உண்மையாகாது.

௨௭—அற்றேல், ஜகத் என்னும் பதத்தைப் பூவுலகிலேற்றிப் பூலோகத்திலுள்ளவர்கட்கெல்லாங் குரு எனக்கொள்ளலாகாதோ?

இப்பூவுலகின்கண்ணும் மகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், நாஸ்திகர், பவுத்தர், சமணர் முதலிய அளவிறந்த சமையிகளிருத்தலினாலும், ஒவ்வொரு சமையிகளும் தனித்தனி வெவ்வேறு குருவையுடையராயிருத்தலினாலும் அங்ஙனங்கொள்ளலாகாது.

௨௮—இனி “உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே” என்பதனால், ஜகத் என்னும் பதத்தை உயர்ந்தோர் மேலேற்றி, உயர்ந்தோராகிய வைதீக சமையத்தவர் யாவருக்குங் குரு எனக்கொள்ளலாகாதோ?

வைதிகசமயத்தவரும், சைவ, வைஷ்ணவ, ஸ்மார்த்த, மாத்துவமுதலாகிய பல பிரிவையுடையராகி ஸ்மார்த்தரொழிந்த மற்றையரெல்லாதனித்தனி வெவ்வேறு ரூவரையுடையராயிருத்தலால் அவ்வாறு கொள்ளுதலுமாகாது.

௨௯—ஸ்மார்த்த மதமே வேதாந்த மதமெனவும், ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளே வேதாந்த ஆசாரியரெனவும், மற்றை மதங்களுக்கெல்லாம்

வேதார்தமதத்துக்குள்ளடங்கியனவெனவுங்கொண்டுஜகத்குருவென்னும் பிரயோகத்தை ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகளுக்கும் உண்மையாகக் கொள்ளலாகாதோ?

கொள்ளலாகாது.

உ-—எதனாற்கொள்ளலாகாது?

வேதமானது பிருதுவி தத்துவமுதலாக நாததத்துவமீரூபமுப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், அவற்றின் சையோகப்பொருள்களையுந் தனித்தனிகாலம்பிரமம், கருமம்பிரமம், பூதம்பிரமம், அன்னம்பிரமம் என இத்தொடக்கத்துவசனங்களாலே முதலில் அசித்துவர்க்கங்களாகிய பாசத்தைப் பிரமமெனவும், நடுவில் சித்தசித்தாகிய பசுவைப் (சீவாத்மாவை) பிரமமெனவும், அந்தத்தில் சித்தாகிய பதியைப் (சிவத்தை) பிரமமெனவுங்கூறி அம்மட்டிலே உபசார்தியடைந்துவிட்டமையால், அது பதியாகிய சிவமே வேதார்தப்பொருளெனவும், சிவசாயுச்சியத்தைக்கொடுக்கவல்ல சைவசமயமே வேதார்த சமயமெனவும், அச்சமய சித்தார்தப்படி சமய விசேட நிருவாண தீக்ஷையும், ஆசாரிய அபிஷேகமும் பெற்றுப் பதி பசு பாசமென்னுந் திரிபதார்த்த வுண்மையை யுணர்ந்து உபதேசிக்குஞ் சைவாசாரியரே வேதார்த குருவெனவும் அங்கீகரித்தற்குத்தக்க ஏதுவாயிருத்தலால், இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த சைவாசாரியர்களுக்கு ஜகத்குரு என்று வழங்கும் பிரயோகத்தை உண்மையாகக்கொள்ளலாமன்றி, வேதம் நடுவிலே பிரஸ்தாபித்து ஒதுக்கப்பட்டதும், ஆணவாதி மலத்திரயங்களிற் கட்டுண்டுழல்வதுமான சீவாத்மாவாகிய பசுவைப்பிரமமெனப்போதிக்கும் ஏகான்மவாதஸ்மார்த்தசமயஆசாரியர்களாகிய ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளுக்கு ஜகத்குரு என்று வழங்கும் பிரயோகத்தை உண்மையாகக்கொள்ளலாகாது.

உக—சைவசமய ஆசாரியர்களுக்கு வழங்கும் ஜகத்குருவென்னும் பிரயோகத்தை உண்மையாய்க்கொள்ளுதற்கும், ஸ்மார்த்த சமய ஆசாரியர்களாகிய ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளுக்கு வழங்கும் ஜகத்குருவென்னும் பிரயோகத்தை உபசாரமாகக்கொள்ளுதற்கும் மேற்கூறிய நியாயங்களையன்றி வேறு நியாயங்களுமுண்டோ?

உண்டு.

உஉ—அவையாவை?

சைவசமய ஆசாரியராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளை

“ஸ்வாமியீஸர்வஜ்ஞமந்நாதஜகந்நாதஜகத்குரோ” எனவும்

“பத்ராஸநம்ஸமாஸோப்ய. பத்ராகாரம்ஜகத்குரும்” எனவும்
வரும் வசனத்தால், ஜகத்குருவென்று ஆலாசியமும், அமிர்தேசுரரைப்
பூசித்த ஆதிசைவசிவாசாரியரொருவரை

“த்வம்ஹிலோககுருபுஷ்பகிரிஸந்தானஜோமஹாந்
சிஷ்யநங்கீகுருக்ஷிப்ரம்யேதாநபீஸு-துக்கிதாந்

பவதாராதிதம்சம்புமியிர்தேசம்பௌகஸாம்

ஸேவ்யத்வாஸ்யவஸவிதேபரிசர்யாஞ்சகல்பய

யதாபவேயுயேதேவைஸு-சினோதுக்கஸாகராத்.

ததாத்வம்கிருபயாவித்வங்குருலோககுருந்யத்”

என்னும் வசனத்தால், காந்தம் சங்கராசங்கிதை உபதேசகாண்டமுங்
கூறும் நூல் வழக்காயிருத்தலும், ஸ்மார்த்த சமய ஆசாரியர்களாகிய ஸ்ரீ
சங்கராசாரிய சுவாமிகளை ஜகத்குருவென்று அவர்கள் சீடர் வழங்க
அதைக்கேட்டு உலகம் வழங்குகின்ற உலகவழக்காயிருத்தலுமேயாம்.

உஉ—ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளை இவைபோன்ற நூல்களில்
ஜகத்குருவென்று வழங்கியிருப்பதில்லையா?

இல்லை.

உஉ—இதுகாறுங்கூறிய நியாயங்களால் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமி
கள் சிவாலயங்களில் வந்து பூசித்தல் கூடாதென்பதேசுருதி, யுத்தி
அனுபவங்களுக்கு ஒத்ததாயிருக்கச் சில சிவாலயங்களில் வந்து பூசித்தி
ருப்பதாகத் தெரிகின்றதே அதற்குக்காரணம் யாது?

அவ்வச்சிவாலயங்களிலுள்ள அர்ச்சகர்களாகிய ஆதி சைவர்கள் கல்வி
செல்வம் ஜனக்கூட்டம் முதலியவற்றால் குறைவுடையராயிருந்தமையு
ம் மற்றைய ஜாதி சைவசமையினரும் விதிவிலக்குகள் தெரிந்துகொள்
ளாதவராயிருந்தமையும் சங்கராசாரியரவர்களுடைய சீஷர்களெல்லாம்
செல்வாக்குடையவர்களாயிருந்தமையுமேயாம்.

உரு—ஆதிசைவர்களல்லாத எவ்வகைப் பிராமணர்களுக்கும் அவர்
கள் குருமாருக்குஞ் சிவாலய பூஜை செய்யும்திகாரம் இல்லாதிருக்கும்
பகைத்தில் சிதம்பராலயத்தில் தீக்ஷதர்கள் பூசித்துவருவதற்குக் காரண
ம் யாது?

அந்த தீக்ஷதர்களும் மற்றைய பிராமணர்களைப்போல பிரமதேவர்
முகத்திலுற்பவித்த பிரமசிருஷ்டாளாகாமல் ஸ்ரீ நடராஜவள்ளல் திருக்
கையாயத்தினின்றும் சிதம்பரத்துக்குயெழுந்தருளுங்காலே அப்பெருமா
னுடன்வந்த சிவகணத்தலைவராகவும் அந்தநடராஜவள்ளல் தாமும் அவர்
களிலொருவரெனக் கூறப்பெற்றவராகவுமுள்ள பெருஞ்சிறப்பினையு

டைய தில்லை மூவாயிரவரின் வம்சத்தவராயிருத்தலால் அவர்கள் ஆதிசைவப்பிராமணரோடொத்த பெருமையுடையவராயிருத்தலே.

உசு—அப்படியானால் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளை ஆதிசைவப்பிராமணர்கள் தங்களுக்குக் குருவல்லவெனவும் தாங்கள் பூஜிக்கும் ஆலயங்களில் பூசிக்கக்கூடாதெனவும் விலக்குவதுபோல் தீக்ஷதர்களும் விலக்குகின்றார்களா?

ஆம்.

உஎ—அப்படி விலக்கியிருப்பதற்கு ஆதாரமென்ன?

சங்கராசாரியசுவாமிகள் நால்வரிலொருவராகிய கும்பகோணம் சங்கராசாரியசுவாமிகள் சிதம்பரம் சேர்ந்த காலையில் நடராஜவள்ளைத் தெரிசன ஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் விபூகிப்பிரசாதத்தை தீக்ஷதாள்மடலோடு ஏந்தத் தாங்களெடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டதற்குக்கூட தீக்ஷதாள் தாங்கள்கொடுக்கவே கையேந்திவாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி மறுத்துவிட்டமையும் அதைப்பற்றி பெரிய சபைகூடி சாஸ்திரவிவாதங்கள் செய்தும் முடிவில் தீக்ஷதர்கள் கொடுக்கவே சங்கராசாரியசுவாமிகள் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டமையுமேயாம்.

உஅ—ஆதிசைவர்களல்லாத மற்றெவ்வகைப் பிராமணர்களுக்கும் அவர்களது ஆசிரியர்களுக்கும் சிவாலயங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்திகளைப் பூசிக்குமதிகாரமில்லாவிடினும் அம்மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்யுங்காலத்தில் ஆசாரியராகவாவது சாதக ஆசாரியராகவாவது யிருந்து நடப்பிவிக்கு மதிகாரமுண்டா?

சிவாலயப்பிரதிட்டையானது சிவாகம விதிப்படி செய்யுங்கிரியையாயிருத்தலானும் சிவப்பிரதிட்டாதி சிவாலயசம்பந்தமான சர்வகிரியைகளுக்கும் ஆதிசைவர்களே அதிகாரிகளென்று சிவாகமங்களில் விஸ்தாரமாய்க் கூறியிருத்தலானும் கூடாது! கூடாது!!

முடிவுரை.

சைவசமயிகளே! இதுகாறுங்கூறிய சுருதியுத்தியனுபவப் பிரமாணங்களால் சிவாலய சம்பந்தமான பிரதிட்டை பூசைமுதலிய சகல கிரியைகளுக்கும் ஆதிசைவப்பிராமணர்களே அதிகாரிகளென்றும், மற்றெவ்வகையோரும் அதிகாரிகளல்லவென்றும், யாதேனுமோர் தூர் அபிமானத்தை முன்னிட்டு மற்றையோரைக்கொண்டு சிவப்பிரதிட்டை பூசைமுதலியன செய்யப்படின உலகத்துக்கும் அரசனுக்கும் பெருங்கேடு சம்பவிக்குமென்றும் பசமரத்தாணிபோல் நாட்டப்பட்டமையால் சைவாகம நெறிப்படி பூசிக்கப்படும் நமதுதமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவாலயங்களில் அத்தகைய தீங்கு நேரிடாவண்ணம் பாதுகாக்குமாறு உங்களனைவரையும் வேண்டுகின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

தூ த் து க் கு டி .

சைவசித்தாந்தசபை .

இத்தச் சபையானது 1059ம்நா ஆவணி மீ 10உ ஆதித்த வாரத்தன்று இவ்வூர் சைவாபிமானிகள் சிலரால் ஸ்தாபிக்கப் பெற்று அதுமுதல் 1069ம்நா ஆவணிமீ 9உ வரை சைவப்பிரகாச சமாசமென்னும் பேராலும் அதற்குமேல் சைவசித்தாந்த சபை என்னும் பேராலும் நடைபெற்று வருகின்றது. இதனை பெரும்பான்மை கொழும்பு வர்த்தகஞ்செய்யும் சைவப்பிரபுக்களும், சிறுபான்மை மற்றைய சைவப்பிரபுக்களும் ஆதரித்து வருகின்றார்கள்.

சபையின் நோக்கங்கள்.

1. சைவசமயிகளிற்பெரும்பாலார்க்குச் சமயவுண்மை விளங்காமையால் அதற்குவேண்டிய புஸ்தகம் பத்திரிகைகளை வாங்கிவைத்து யாவரும் பார்க்கும்படி செய்தல்.

2. சைவசித்தாந்தசாஸ்திரவுணர்ச்சியுடையபண்டிதர்களை வரவழைத்துச் சைவப்பிரசங்கஞ்செய்தல்.

3. சைவசமயவுண்மைகளைத் துண்டுப்பத்திரிகைகள் மூலமாயும், புஸ்தகங்கள் மூலமாயும் வெளிப்படுத்துதல்.

இச்சபைக்கு மெம்பராகச்சேர விரும்புவோர் ஐஸ் 1க்குச் சந்தா ரூபாய் 1 முன்பணமாக எனக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும்.

மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சபையிலிருந்து பிரசுரிக்கப்படும் துண்டுப்பத்திரிகைகளும், 1 அணுவுக்குக்குறைந்த சிறு புஸ்தகங்களும் அனுப்பப்படும்.

இங்ஙனம்

 சங்கரமகாதேவு .

சைவசித்தாந்த சபையின் சப் காரியதரிசி.

மேலூர்த் தபசுமண்டபம்.

தூ த் து க் கு டி .